

Искра любоводна

150 г. Народно читалище

„ЗОРА-1872“

село Ичера

Наше бяло читалище, дула свидна,
наш духовен баща и другар!
Наш будител си ти, в обичта ненадминат,
наша величност си ти, наш заветен олтар!
/Красимира Орлова/

ЮБИЛЕЕН БРОЙ м. август 2022 г.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК СЪЪПИ ИЧЕРЕНЦИ!

Скъпи ичеренци, за мен е чест и съм щастлива да ви поздравя с настоящият празник.

Сто и петдесет години труд, никак не е малко за едно читалище, в което от самото създаване и до ден днешен продължават да се развиват различни дейности.

Век и половина работа с детски и юношески хорове, рецитали на велики български поети, театрални сценки, певчески женски състави, които многократно са печелили множество грамоти и награди, а зад всички тези дейности са работили и продължават да работят истински родолюбци, които не са жалили и не жалят време, средства и труд, за да съхранят и продължат, българщината, просвещението, науката и културата.

Читалищното настоятелство работи много добре и има пълната подкрепа на км. наместничеството в с. Ичера.

Издавам своята благодарност на всички ичеренски писатели и техни наследници издали множество книги с предания, легенди, песни и стихотворения, съхранили и описали автентичността на ичеренския дух и пламък: Васил Чакъров, Стефан Златанов, Йорданка и Тончо Кондузови, Руска и Сава Гевренови, Андон Бояджиев, Велико Жеков, г-жа Соня Келеведжиева, на всички участници написали своите произведения за издаването на петтомовите книжки за с. Ичера - „Ичера - завинаги в сърцето“.

Благодаря на кмета на Община Сливен, на г-жа Чиликоква, зам. кмет на Община Сливен, на председателя на Общ. съвет г-н Димитър Митев, на г-жа Соня Келеведжиева, общински съветник при Общ. Сливен, председател на ОбФ „Култура“ - гр. Сливен.

От сърце пожелавам на всички вас, на всички ичеренци здраве, бодрост, оптимизъм, на читалищните дейци много творчески успехи, за да можем да съхраним и продължим светилището на българщината.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

КМ. НАМЕСТИК
ИВАНКА КОРТЕЗОВА

Км. наместник:
Иванка Кортеезова

ОБЩИНА СЛИВЕН

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

До

Настоятелството на Читалище „Зора-1872“ – село Ичера

Уважаеми дами и господа,

Скъпи читалищни дейци, жители и гости на село Ичера,

Приемете моите най-добри и искрени благопожелания по случай 150-годишния юбилей на читалище „Зора 1872“.

Забележителната годишнина, която днес чествате, отразява съхранените дълбоки корени на българските традиции и е пример за това, колко важни са културните средици в нашето общество. Те са стожерът на българския дух, книжницата и обичаи.

Продължавайте все така неуморно да надграждате богатата история на читалището. Бъдете инициативни, творящи и с поглед, устремен към нови перспективи.

Пожелавам ви здраве и творческа енергия. Бъдете все така обединени, радвайте се на много сполука и щастливи моменти!

Честит 150-годишен юбилей!

С уважение,

Стефан Радев
Кмет на Община Сливен

ДО КМЕТА НА с. Ичера,
ЧИТАЛИЩНОТО НАСТОЯТЕЛСТВО
И ДЕЙЦИТЕ НА КУЛТУРАТА И САМОДЕЙЦИТЕ
ОТ НАРОДНО ЧИТАЛИЩЕ „Зора-1872“ - с. Ичера

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

Уважаеми г-жо Кортеезова,
Уважаеми г-н Белчев,
Уважаеми самодейци
към НЧ „Зора-1872“ - с.Ичера,

В този празничен ден за мен е удоволствие най-сърдечно да Ви поздравя по случай 150-годишнината от създаването на читалище „Зора-1872“!

150 лета читалището в с. Ичера е огнище на духовност, свято място, пазител на българщината, училище по патриотизъм, разпръскващо светлиците на знанието, просветата и културата. През годините летописа му са сътворили десетки талантлив хора, чийто имена и днес мълвят с признателност, десетки са отдадените на родолюбивата идея ичерени, по чиито стъпки крачат новите поколения, радатели за просвещение. Делото им свято не бива да потъва в забвение, за да пребъде в годините напред читалищното дело.

Скъпи ичерени, съхранявайте, развивайте и разпространявайте българските ценности: език, традиции и обичаи. Предавайте от поколение на поколение опита си, учете младите, за да черпят от мъдростта, достойнството и родолюбието Ви. Поддържайте огъня запален преди 150 години, защото както казва дядо Вазов „Не се гаси туй, що не гасне“! Утвърждавайте нравствените ценности на българите чрез читалищната дейност.

Уважаеми радатели на читалищните идеи, честити бъдете заради всеотдайността си към обществените каузи! Бъдете здрави, вдъхновени в работата си за селото и неговите хора!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Соня Келеведжиева-
председател на ОбФ „Култура“
и зам.-председател на ПК ОНКВ към ОбС-Сливен

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - СЛИВЕН

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

До

Колектива на Читалище „Зора-1872“ – село Ичера

Уважаеми читалищни дейци, Приятели,

За мен е удоволствие да поднеса своите поздравления по случай 150-годишния юбилей на читалището.

През дългите години от своето съществуване и утвърждаване, то се превърна в културно-просветно средище и духовен център, съхранил в себе си светлината на знанието и творчеството. Вие сте посланикът на българските традиции в наше време, разкривайки многообразието в културното ни наследство.

Пожелавам ви здраве, дръзновение, бъдете вдъхновени за нови начинания, които да допринасят за обогатяване на културно-историческото наследство за идните поколения!

Честит празник!

Димитър Митев
Председател на Общински съвет - Сливен

ОБЩИНА СЛИВЕН

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

До

Колектива и самодейците на Читалище „Зора-1872“ – село Ичера

Уважаеми дами и господа,

Скъпи самодейци и приятели на Читалище „Зора-1872“ – село Ичера,

Тази година културното средище отбелязва своя забележителен 150-годишен юбилей! Дългата му история помни и съхранява българските корени, духовни ценности, език и традиции. Това е ваша заслуга, плод на труда ви, който оценяваме високо. Използвам възможността да ви благодаря и да ви пожелаем все така неуморно да предавате любовта и жаждата за познание от младите към българските корени и обичаи. Вашите всеотдайност и родолюбие са ярък пример за подражание!

В този празничен ден приемете най-искрените ми пожелания за здраве, творчески устрем, късмет и още много успехи в благородното читалищно дело! Сполука и на добър час!

Честит юбилей!

С уважение,

Непа Чиликоква

Заместник-кмет „Хуманитарни дейности“ в община Сливен

150 ГОДИНИ ОТ СЪЗДАВАНЕТО НА ЧИТАЛИЩЕ „ЗОРА-1872 Г.“ - с. ИЧЕРА

/щрихи от историята му/

150 години ЧИТАЛИЩЕ „ЗОРА-1872“ - с. Ичера, 150 години всеотдайна, сърцата дейност на поколения читалищни дейци - будители и предани сподвижници, за да бъде съхранена българската духовност и традиция в село Ичера. Годината е 1872, а датата е 2 февруари - даскал Хаджи Панайот учредява една нова народно полезна придобивка в Ичера - читалище, на което нахождението ще е в Черквата. Нарича го „Надежда“, за да дава надежда, да се опази българското съзнание и да се държи будно и да се възражда българският дух.

Хаджи Панайот разработил уставните положения (Устав и Законник на читалището), защото виждал големия устрем на ичерени към просвета и култура. Според Чл.1 от устава „Под названието Българско благотелно читалище се съставлява в Ичера ЧИТАЛИЩЕ, на което целта е да се даде добро и ползвателно употребление на свободното от работа време на населението и със силата на неделните училища, да се спомогне за разпространението полезни знания и на вкус за прочитание.“

Гордост за селото е ичеренецът Никола Събев, наричан Даскал Кочо. Той е тясно свързан с родното си село. По негова поръчка се изработва шкаф-библиотека, който подарява на читалището по случай неговото създаване. За това говори запазеният и до днес надпис над него: „Лето 1873 год., месец март, ден 14 построи ся тази книгохранителница, дарение от Никола Събев“.

В този вид читалището просъществува до времето на учителя Иванчо Кънчев. След като и той напуска селото, няма кой да ръководи читалището и дейността му почти замира. Няколко години по-

късно, младежите се сдружили и основали друго читалище под името „Зора“. Основано е от х. Панайот Гакев и се помещавало в кафенето на Добри Стойчев. През 1907г. се подема инициатива да се построи сграда за прогимназия. Когато строежът е завършен, двете читалища се обединяват в едно с името „Зора“. Членовете на „Надежда“ станали членове на „Зора“ и старото читалище „Надежда“ било заличено. Капиталът на „Надежда“ е изтеглен и подарен за гострояването на прогимназията. От нотариалния акт от 14 юни 1909г. е видно, че в с. Ичера е положен основният камък на новостроящото се селско(обществено) здание, предназначено за прогимназия, в която е предвидено читалищно помещение на гружеството „Зора“. За да им бъде разрешено това, те го

строят и като прогимназия. Строежът е започнат по инициатива на общинското управление с кмет Петър Таргов, училищното настоятелство с училищни настоятели Гани Тонев и Иван Попов, църковното настоятелство с председател отец Петър Иванов, просветителното гружество „Зора“ с председател Петър Таргов, овчарското гружество „Съгласие“ с председател Сава Даскалов и със силната подкрепа на всички жители на с. Ичера. В сградата ѝ е предвидено помещение за библиотека и читалня. Започва активна читалищна дейност, в центъра на която застават учителите: Никола Събев, Панайот Гакев, Иван Кънчев, Нико-

ла Няголов, Никола Маринов, Атанаска Христова, Ненка Бойчева, Иван Боев, Златан Кондев, Ганка Солакова, Стоян Нокков, Васил Попов, Ганка Узунова, Ненка Димитрова, Мария Гевренова и мн. други.

Читалище „Зора“ „върви“ и се развива ръка за ръка с училището. Учителите са първи помощници в многообразната му дейност и сценичната подготовка на театралните представления.

Иван Козев остава в анализите с безграничната си читалищна дейност.

вен, Котел, Смолян, София. Явява се в Коприущица и участва в нагряване на Първия национален фолклорен събор, събрал състави от цялата страна. Самоуве-

Те са голямо събитие за селото, за ичерени, които дотогава не са знаели що е театър. Искрата към изява на народното изкуство пламва в душите и заразява

реността и желанието на фолклорния състав се поддържат от признанието на тяхното изкуство и от наградите, грамотите, които получават при своите участия. За кратко време се изявяват таланти, които дотогава никой не е забелязвал.

още много млади хора от селото. Увеличава се броят на учителите в Ичера, а с това се засилва и дейността на читалището, в която участват всички селяни в Ичера – жадни за знания и напредък. Обаянието на младите училищни дейци и изпълнители е

Името му на учител-просветител внушава достойнство и признателност на човек, дал знания и просвета на учениците и на хората в селото.

Ентузиазмът и въодушевлението от училището се пренасят в читалището. Създава се фолклорна група за художествена самодейност с ръководител Славка Цонева.

В нея се включват с голямо желание майките на учениците - хористи, които запяват народни песни - ичеренските. Със своите сценични прояви фолклорната група печели признанието не само на ичерени, но и публиката извън селото. Съставът е представителен и прелива от вълнение при пътуване в Сли-

Към читалището се развиват различни дейности: създава се театрална група, изнасят се доклади, сказки, изявяват се добри декламатори и рецитатори.

По същото това време млади прогресивни учители, които са душата на читалището в Ичера, организират първите театрални представления в старото училище, в които масово се включва голям брой от местните жители. Поставят се на сцена много театрални постановки.

толкова голямо, че мнозинство ичерени навлизат масово в реговете на читалището.

За различните четвания и самодейност в селото, читалището става тясно, за да побере зажадените за знания и културни развлечения ичерени, затова се налага острата нужда от самостоятелна сграда, в която да се развива тази дейност. През следващите години членовете на читалището бързо се увели-

Читалище "Зора - 1872 г."

от стр. 2

чават. Театралните представления се посещавали масово и винаги залата е била препълнена - не можела да побере всички хора, жадни за култура.

Жителите на Ичера разбират голямото значение на читалището като просветен институт, който подпомага всеотдайната дейност на селяните и затова влизат в редовете му, не само като обикновени членове, но и като гарители, които подкрепят материалното състояние на читалището. Тук е и мястото да си спомним имената на първите просветители през тези години, които всички ние днес, а бъдещите поколения ще произнасят уважение и преклонение, а именно активистите и артистите в старото читалище: Панайот Гакев, Иван Козев, Васил Стоянов, Васил Радилов, Атанас Василев, Стоян Дяков, Никола Маринов, Руси Ганев, Ненка Бойчева, Атанаска Христова, Ганка Узунова, Мария Стефанова, Ганка Солакова, Руси Ярев, Стоянка Панайотова, Пенка Славова, Славка Цонева-това са ръководители на певческата група преди 1970г.

През 1970 година е построена нова сграда, предназначена за читалище, в тон с изискванията на времето. След 1970 год. ичеренското читалище разгръща небивала до тогава дейност. Ролята му в живота на селото е извънредно голяма.

Новата сграда е построена и започва активна дейност, в центъра

на която застават учителите. Читалищната библиотека набавя книги и различни периодични издания, в които ичерени търсят и откриват знания за своя живот в произведенията на бъл-

гарските класици.

Културната история на хубавия ичеренски край е тясно свързана с богатата народнополезна дейност на НЧ „Зора“. Живите пламъци на просветата и културата, запалени в годините на Възраждането и пренесени от ентузиастичните читалищни дейтели, продължават да пръскат искрите на светлината и знанието. Под неговата стряха в продължение на 150 години редица поколения са създали безкраен низ от ценности, утвърждавали са се традиции на борба срещу безпросветността и невежеството. Историята на читалището е записала не едно и две имена на пламенни родолюбци, народни будители и културни дейци, работили вдъхно-

вено и с жар за неговото издигане и процъфтяване. Създадената в продължение на 150 години библиотека, както и всички останали форми на художествената самодейност, позволиха читалището да се превърне във водещ културен институт с утвърдени прогресивни традиции. През изминалите век и половина читалището не е спирало да се развива.

Нужно е да отгадем дължимата почит и уважение на ентузиастите, които с желание са участвали в живота на читалищното дело. Изнасяли са пиеси, седенки, създали са десетки хорови песни. Една от най-активните участнички е Стоянка Момчева. Дълги години тя е предсе-

новчик, Мария Няголова, Дечо Савов, братята Димитър и Росен Караиванови, братята Димитър и Марин Кортезови, Златан Ченков, Иванка и Златан Златанови, Атанаска Христова и Ненка Бойчева, под ръководството на които се изнасяха програми, пееха се песни, посещаваха се много конкурси, печелиха се много награди. Нужно е да споменем и народните певици Стефка Ангреева и Мария Лешкова, започнали своето творческо начало от ичеренска сцена. Огромна е читалищната дейност на библиотекарите Веселина Таргова, Руска Зехирева, Стоянка Караиванова, Делка Чакъррова, Анушка Николова, Мария Жекова, Мирослава Димова, Ненка Божилова, Пенка Уркузунова, Нешка Кръстева. Всички тези хора носеха в себе си чувство на отговорност, отгадени на народополезна дейност, родолюбци и организатори на читалищната дейност, достигнала до юбилейния век и половина.

За своята дългогодишна и многообразна дейност читалището е наградено с най-високата правителствена награда-орден „Кирил и Методий“ - I Степен. Радостно е, че от 2008г., благодарение на секретаря на читалището Пенка Уркузунова и чита-

гател на читалището. Активни участници в културния живот на селото са и: Руси Ярев-самодеец, участник в много театрални постановки и културни събития, Динко Маринов, Паулина Ганева, Стефан Робев, Добри Радилов, Рачо Канев-режисьор и поста-

лищното настоятелство, дейността е във възход. В неговите помещения отново звучат песни, стихотворения, танци и детски смях. Открита е музейна сбирка. По проекти е оборудвана компютърна зала с 4 компютъра и са закупени много нови книги,

ремонтирани са покрива и кинозалонът.

Тържествено и подобаващо е отпразнувана 140-тата годишнина на НЧ „Зора“. Благодарение на г-жа Пенка Уркузунова, цялото читалищно настоятелство, на кмета на с. Ичера г-жа Иванка Кортезова, на членовете на пенсионерски клуб „Здравец“, на членовете на читалището, на жителите на с.Ичера, на Общински фонд Култура в лицето на г-жа Соня Келеведжиева- общински съветник и председател на ПКОНКВ, на Община Сливен- Отдел култура в лицето на заместник-кмета Пена Чуликова и г-жа Десислава Куртова, както и много други успяхме да продължим вече започнатото и да го доразвиваме във времето. Десетки са дарителите, спонсорите на читалището и дейността му, чийто имена са записани в паметна книга. На всички вас, уважаеми благодетели изказваме своята благодарност. Докато Ви има Вас, огънят който запалиха нашите предци никога не ще угасне.

Дейността на читалището ни е активна и днес. Струва си да отбележим някои факти и събития от последните години.

Театрална формация „МЛАДИ ИЧЕРЕНСКИ ТАЛАНТИ“ от пет години поставя на сцената произведения по известни български класици. Творческият дух и талант на младите театрални очароват всички жители и гости на с. Ичера. Техният самороден талант бе забелязан от г-жа Соня Келеведжиева- сценарист и режисьор на театър „Класика“, която с удоволствие стана кръстник и ръководител на групата.

Театрална формация МИТ постави на сцена „Нашенци“ по Чудомир и „Серафим“ по Йовков, под режисурата на С.Келеведжиева.

По покана на кмета Иванка Кортезова и читалищното настоятелство в Ичера през летните месеци гостува многократно театър „Класика“ от Езикова гимназия- Сливен, който

на стр. 4

С Ичера в сърцето

СПОДЕЛЕНИ СЪРДЕЧНИ ИЗПОВЕДИ

ЧИТАЛИЩЕ

Читалището в Ичера е основано през м. февруари 1872 год. През същата година в Ичера е пристигнал Левски/13.XI.1872г./ . Има изказвания, че Читалището е било основано за прикритие на основания в Ичера Таен революционен кабинет. Основател на Читалището е бил тогавашният учител Хаджи Панайот Гакев. То било наименувано „Надежда“.

От устава и законника на Читалището се вижда апостолската роля на неговия основател, от една страна, и големият устрем на ичерени към просвета и култура от дру-

га. След напущането на селото от Хаджи Панайот и Иванчо Кънчев, читалището не проявява никаква забележителна дейност. С капитала, образуван в първите години от неговото основаване, то се превърнало, подобно на взаимоспомагателна каса, като раздавало пари с лихва на свои членове, които били предимно от абаджийския еснаф. Членуването в него не било достъпно за широката маса младежи, поради високия членски внос. Младежите се сдружили и основали друго читалище под името „Зора“, което развивало своята дейност, като наемало частни помещения. Известно време то се помещавало в сгра-

дата на бившето кафене на Добри Стойчев.

През 1907г., когато се поема инициатива да се построи сграда за прогимназия, членовете на „Надежда“ станали членове на „Зора“, а „Надежда“ било ликвидирано. Капиталът на „Надежда“ бил изтеглен и подарен за строежа на прогимназията.

В плана на сградата за прогимназия били предвидено едно помещение за библиотека и читалня. В новата сграда, действително бе предоставена една голяма стая, която задоволяваше нуждата за библиотека и читалня на Читалището до построяване на Културния

дом, където понастоящем се помещава Читалището. Читалището получаваше водещите вестници и списания и раздаваше книги за прочит. Читалнята бе отворена през всички дни- и делник, и празник. Там бяха наредени и шкафове на библиотеката. Имаше определени дни от седмицата, когато се даваха книги за прочит на всички, били те членове, или не. Читалището се управляваше от настоятелство, което се преизбираше всяка година. Членовете на настоятелството работеха безплатно, раздаваха книги, водеха кореспонденцията и пр. Културно-просветната дейност на Читалището се състоеше и в това да поддържа и подпомага образуването на любителска театрална група, която да дава театрални представления. След построяването на основното училище през 1889г., театрални представления били давани в коридора там. Всеки път, когато ще трябвало да се дава театрално представление, коридорът е бил превръщан в театрална зала, като в единия му край е била построявана временна сцена. Двете стаи от тази страна на коридора били използвани за гримьорни, едната за мъжете, другата за жените. Всичко необходимо за представлението: столове, декори, реквизити се събирали от домовете на селото. След построяване на прогимназията, условията за даване на представления са много подобрени. Стените между класните стаи са подвижни и при нужда се снемат, като по този начин се образува идеална театрална зала. Стената на сцената към крайната училищна стая също беше подвижна. Ако се пренесем мислено през онова време, когато нашите бащи и деди са замислили построяване на сграда за прогимназия, за да дадат образование на своите деца, виждаме, че те чувствали голяма необходимост от културни развлечения и духовна храна, каквито дава театърът и като строят училищна сграда направили невъзможното тази сграда да служи едновременно и за училище, и за театър. Тук са се давали литературно-музикални вечеринки и главно театър от любители артисти. Те с ентузиазъм служат на Мелпомена. Тези артисти произхождат от средите на учителите, по-възрастните ученици и студенти през ваканциите, абаджийските, а в по-ново време и други работници. Спомням си, беше през 1911г. „даваше се „Македонска кървава сватба“. Бях ученик във II отделение. Нашият учител Никола Маринов един от артистите, изпълняваше ролята на свиреп турчин, въоръжен с ятаган. В една от репликите си, той извади ятагана от пояса си, вдигна го

Читалище „Зора - 1872 г.“

от стр. 3

играе благотворително за ичерени и гостите от близките села. На сцената на читалището бяха изиграни постановките „Самодивска любов“, „Чудомирци“, „Женско царство“, „Пътеки на вярата“.

Певческа група „ЗДРАВЕЦ“ работи активно и многократно е печелила сърцата на публиката с автентичния ичеренски фолклор, патриотични и стари градски песни. На много национални и местни конкурси са удостоявани с награди, а на последното явяване в гр. Котел бяха удостоени със званието „Лауреат“ и първо място на Събор на народната памет „Родолюбие“ за отлично представяне и изключителен принос за съхраняване, развитие и популяризиране на българското народно творчество, традиции, обичаи и ценности. Певческата група „Здравец“ гостува в предаването „От българско, по българско“ на телевизия Скат по покана на водещата Галя Асенова. Там блестящо бяха представени уникалните ичеренски автентични фолклорни песни, създадени по истински случки и събития.

Четири години Читалището съвместно с Кметството провежда литературен конкурс „Ичера- минало, настояще и бъдеще“. Конкурсът прерасна в национален. Това даде стимул на много местни хора, както и такива свързани със селото или посетили на Ичера, да опишат своите чувства и впечатления в литературни художествени творби. Всички произведения се отпечатват всяка година в сборника „Ичера-завинаги в сърцето“. Първите четири книги бяха издадени със спомоществователството на Об-

щински фонд „Култура“-Сливен, след спечелени проекти към Фонда. Редактор на книгите е писателят и литературен критик Соня Келевджиева. Предстои да бъде издадена и петата книга от поредицата. Както казва Светлана Огнянова, рецензент на книгата, „Идеята да се организира всяка година литературен конкурс в едно село с малко жители, след които да се издава книга- памет с най-добрите творби е похвална, защото така се поддържа жив родолюбивия пламък, съхранява се родолюбивата история. Убедена съм, тя ще даде духовна храна на потомците на славенския Балкан, но и на онези, които за пръв път се докосват до гебрите му, ще разпалят и поддържа жива любовта към красивата Ичера. Подобни опити на читалищна дейност се броят на пръсти у нас и това ни дава основание да адмирираме подобни инициативи, организаторите, съставителя на книгата, да ги поощряваме и популяризираме, защото трябва да бъде съхранен за бъдното духа на миналото, да се улови пулса на настоящето на малките населени места като Ичера, за да не угаснат те в тишината на безвремето.“

В 150-годишната история на читалището дейността е била разнообразна: библиотечна, художествена самодейност, радиопредавания, кинопрожекции, изложбена дейност, чествания и концерти. Не е възможно да изброя имената на всички самодейци, преминали през читалищната сцена, изиграли едни от най-хубавите роли, съперничили на професионалните актьори, но искам да отдам заслужена по-

чит към онези, които вече не са сред нас и да благодаря на всички вас, които не щадихте своето време и сили, неплатен творчески труд, много безсънни нощи в името на читалищното дело.

В тази 150-годишна история читалищната дейност е горяла като буен огън, затихвала е като жарава, тлеела е като горяща пепел и отново е лумвал огънят и любовта към нови прояви и разнородни дейности. Много награди са завоювани от колективите през тези години - грамоти и плакети от общински, регионални и национални прегледи и фестивали за театрална и певческа дейност. Многобройните изяви са знак на ярко културно присъствие и това трябва да ни прави горди, че сме част от един уникален, последователен и сърцат път на единение на самобитни творци и обикновени хора. 150-те години от създаването на читалището ни дава самочувствие, че в тези трудни времена нас ни има и макар и с позабавен ход, читалищното дело продължава. Като библиотекар и секретар на читалището искам да благодаря на всички вас, свързали живота си с читалище „Зора“, за доверието към народното огнище, към културната памет и творчеството, създавано в него. Нека продължим заедно да поддържаме жив огъня, запален преди 150 години и нека този огън да гори и през идните столетия, за да извисяваме българския национален дух, за да има българско, докато свят светува; за да я има Ичера, за да я има България!

Честита 150 - годишнина!

Цветка Карманова
Секретар на
НЧ „Зора-1872г.“
с. Ичера

на стр. 5

ИЧЕРА

ИЧЕРА-име на поселище, възникнало далече в древността, закътано в долината на реката Луда Камчия.

Известно е от любителски проучвания на местни учители през 20-те години на миналият век, че на платото на изток от сегашното село са намерени останки от тракийска могила и по-късни останки от жилища.

Съвсем на близо е местността „Манастира“, където има останки от изгорени зидове. По данни от няколко източника там е имало малък манастир, в който според Андрей Гуляшки в „Златният век“ е отседнал младият Симеон Велики. Насреща през реката са намирани каменни блокове/павета/ от древен римски път. Наистина от тук е преминавал главният път от юг на север, за който свидетелства и една карта от IV-V век с означения Кабиле-Диамполис-Сикера-Нове! Сикера е вероятно малка крепост в този район. Все пак това е бил важен път, необходима е била защита! За съжаление няма направени авторитетни проучвания на цялата местност. На Запад по билото на вр., „Ляскова могила“ има каменни останки, наподобяващи тракийско оброчище, но разсипано от иманяри.

Идва тъмнината на вековното робство, но селището не загива и се мести в околните закътани пазви на планината и оставя трайни следи, които уви, вече почти не личат. И в това тъмно безвремие за нашата държава твърдите балканци не се предават. Жените тъкат прекрасни хащища, китеници, черги и куверти, на които и съвременните майстори-тъкачи се чудят на майсторството и естетиката. Мъжете се борят със суровата природа за насъщния. С присъщата балканска упоритост и находчивост впрягат силата на реката и потоците за задвижване на тепавици, бари, караджейки/малки мелници/ и даращи. Тясната камчийска долина се оглася от монотонното тупане на тепавиците и тракането на дараците. Най-автентичен спомен от тези безметежни времена са прекрасните народни песни- неписаната история на селото.

Тук турци не са се заселвали, макар че е имало конак- пътна станция за посрещане и изпращане на пощата от Русе-Шумен през Сливен за Одрин. Не една песен е посветена на легендарните воеводи Панайот Хитов, Хаджи Димитър и Кара Танас. Две бистри изворчета в планината срещу селото са наименувани на тях, защото на тях са се срещали със своите ятаци- ичерени.

Ичерени са били духовно богати и любознателни. Построяват със собствени сили две училища и черкова, най-богато изографисана сред околните села. Учредяват и читалище още през 1872г.,когато в малко селища ги е имало. В това духовно и културно средище са възпитани и израснали много учители, икономисти, инженери и специалисти в различни области на живота. Прекрасният певчески състав на ичеренки дълги години предизвикваше бурните аплодисменти на публиката на местни, регионални и национални надпявания и донесли на читалището много отличия. Много силни преживявания и незабравими спомени оставят у ичерени театралните представления на самодейците към читалището, каквито винаги е имало. Нашите деди са чувствали нуждата от духовна храна и за това са построили и второ училище ,в което отредили място за читалището.

Духовността е онази невидима страна на многоликата човешка дейност, която ни определя като личности и народ. Нека богатата душевност на поколенията ичерени се предава и обогатява от младите-родени и свързали се с ИЧЕРА!

И. Бойчев
с. Ичера

ЧИТАЛИЩЕ

от стр. 4

и заплашително извика: „Гяур, потурчи се“, но без да иска, удари закачената на тавана лампа, тя угасна и на сцената настъпи мрак. Театралните представления се посещаваха масово, винаги залата беше препълнена и не можеше да побере всички желаещи. На следващия ден след представлението, между младежите, се обсъждаха идеите, вложени в пиесата. А се чуваха и такива гласове, които критикуваха, че някой не си е научил добре ролята. С разгрома на септемврийското въстание-1923г, любителският театър прекъсва своята дейност, за да я възобнови по-късно, след основаването на Работническия младежки съюз. Любителският театър се ръководеше от Димитър Ст.Кьостаров, който впоследствие посвети живота си на театъра. Тук му е мястото да кажа няколко думи за даскал Кочо. След като напуснал учителската дейност и станал кмет на селото, той не останал настрана от дейността на Читалището, въпреки голямото му семейство/той имал 12 деца/, подарил на Читалището един шкаф за книги. Над вратата на шкафа е поставена триъгълна плоскост с рисунка на око/символ на просветата/и със следния надпис: „Лето 1873-то IV Построй се тази книгохранителница С иждивението на г.Никола Събев,“

Този шкаф е запазен и днес и се намира в културния дом в Ичера.

Васил Чакъров
От „Ичера-бащино огнище“

ИЧЕРА

Добре дошли отново ичерени,
от радостна усмивка озарени!
За срещата другарска наша,
да вдигнем тост с пълна чаша!

И всеки да си спомни в този ден,
че в село Ичера е той роден,
и че по цялата ни земна шир,
един -единствен е ПОДИЩА баир!

В миналото всеки да се върне,
детството най-радостно да зърне!
Да си припомни бащината стряха,
и здравите ръце на сиромаша!

Да чуем звън и от стадата бели,
нагоре по Балкана пак поели,
да си спомним за младото овчарче,
и кучето най-вярното другарче!

Да се върнем в спомените стари,
да си спомним детските другари,
безкрайните ни детски лудории,
игри, закачки, смехории!

Да си припомним образа на мама,
и строгите очи на своя татко!
Родителската им любов голяма,
ех детство толкова си кратко!

Да вдигнем тост с пълна чаша,
за срещата другарска наша!
От радостна усмивка озарени!
Добре дошли отново Ичерени!

Пламен Благоев
(Пацо)
19.06.2019 год.

ЗАВРЪЩАНЕ В ИЧЕРА

Детството прекарах в Ичера
с прекрасни спомени за девствена гора,
за стръмни долове с клокочеща вода,
събираща се във една река,
Луда Камчия-това е тя!

Детски лудории, звънък смях
(понякога и мъничко пердах).

Ех, как обичах да се скитам из гората
или да срещам яренцата от стадата,
да газя с часове в реката,
да скачам във „Зехиря“, от скалата.

А привечер запалвахме си огън
и носеше се песен на шурчета,
а на жаравата печехме
риба, раци, жабешки крачета.

Последваха години на раздяла.
Но... Ичера не се забравя
и споменът за нея пак ме връща,
отново в бащината къща.

Васил Караманов

НОСТАЛГИЧНО

Най- хубавите дни от мойто детство
и живи спомени за младостта,
едно непреходно наследство,
магична приказка за Ичера.

- Да се завърнеш в бащината къща"-
разбирам автора сега,
когато споменът ме връща
в любимата ми Ичера.

Била съм на места красиви
в Родината и по света,
но никъде не съм открила
по-свидна на душата ми земя.

Величествен Балкан, вода кристална,
със дъхави треви, поля,
картина родна, пасторална,
ме кара да се чувствам Великан.

И сигурно в живота си успявам,
печелила съм битки не една,
защото силата ми идва от това,
че не забравям - потомък горд съм аз на Ичера!

Диляна Стаматова Кирова

НА СЕЛО ИЧЕРА

/от Нако Николов Зиколов написано през 1923година/

Долу в полите на Балкана
 Между Габрова и Стърчова поляна
 Мойто родно село се намира
 Сред природа китна и красива.
 Пред него Подища стръмна се извива
 Погледа си на далеко устремила.
 Към Чуката, Вихра и Голяма поляна,
 От които се открива чудна панорама.
 Низ от гори гъсти и високи
 Кътове омайни, сенки речни, долини дълбоки,
 Пасбища обширни, ливади, ручей бистри и шумливи,
 Спускат се надолу край градини и ниви.
 Ямата и Скътя - извори ледено студени
 Извират от буки край ливади зелени.
 Где компании пъстри през знойното лято
 Весело прекарват, пеят, свирят, извиват хорото.
 Там на луда Камчия водите бистри
 Протичат край селото през скали сребристи.
 И пръскат влага навред по лъките
 И свежест дават на въздуха и тревите.

А щом мрак пропъди светлината
 Слушат само шума на реката
 С тон тих подобен на китара
 Да приспива селото за сладка отмора
 Къщите му спретнати, измазани и засмени
 От далеч приличат на гъбки наредени
 Със стрехи тъмни, спуснати широко,
 А пред тях хасми на чардаци високи.
 Дворите са малки със вкус подредени
 Със цветя различни те са украсени.
 И дървета плодни има засадени,
 С порти високи със зид заградени.
 Училището основно - сграда най-лична
 И за всеки ичеренин тя е най-обична.
 Че знание първи в него получил
 Да чете и пише там е научил.
 Улиците тесни с калдъръм постлани
 Всички водят към малки мегдани.
 А край тях чешми с чучури железни
 Вода да наляят чакат булки и моми зачервени.
 Селяните будни, честни, работливи,
 За знания жадни и ученолюбиви.
 На полето, в селото или в града
 Всичко те постигат само със труда.

Четири книги "Завинаги в сърцето"

ТФ "МИТ" - с. Ичера
с ръководител Соня Келеведжиева

Всяка година с огромен ентузиазъм
децата участват в конкурса
за рисунка

Носия от с. Ичера

Част от музейната сбирка на
читалището

Фолклорен състав "Здравец - с. Ичера"

ТФ "МИТ" с. Ичера
постановка "Серафим"
2018 г.

Библиотеката и
компютърната зала в
читалището са любимо
място за децата в
с. Ичера

